

ಸೀರೆ ಮೇಲೆ ನವಿಲು, ಅನೆ, ತೇರು ಚಿತ್ತಾರ

‘ಹಾಂಗ ಕೂರಬೇಡ... ಮುಂದ ಮುಖೀಲ್ ಆಗ್ನದ... ಮನಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚೊ
ಹಂಗ ನೀ ಬ್ಯಾರ ಮದ್ದಿ ಆಗ್ನಿಕ್ಕು ಬೇಕೆ...’

‘ಒಂದ್ದಾರಿ ಅಲ್ಲಿ... ವರಕ್ಕಾರಿ ಮದ್ದಿ ಆತಲ್ಲಿ... ನನ್ನ ಹಣೀಲಿ ಹೇಳಂಡಿ ಸುಖ
ಇಲ್ಲ ಬಿಡವ್ವಾ...’

‘ಎಲ್ಲಾ ಆ ಗಂಗೀ ಹಾಂಗ ಗಂಡನ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಓದಿ ಹೋಗ್ನಾರೇನು?’

ಅವನೇಕೊ ಒಂದು ವಿಚಿಕ್ಕ ನಗೆ ತೋರಿ ಸುಮ್ಮಾದ.

ಗೋಧೂಳಿ ಸಮಯ. ಉಂರ ಹಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೂರ್ಯನ ಬಂಗಾರದ ಬೆಳಕಿನ
ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾಲ್ಪುಳಿತದಿಂದ ವಿದ್ದ ಮಣಿನ ಧೂಕು ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಹಾರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಓಕಳಿ ವರಚಿದಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಸುಂದರ ಸಂಜೀ. ‘ಗೋಧೂಳಿ’
ಎಂಥ ವಣಿಕಾತ್ಮಕ ಚಿಕ್ಕ ಆ ಶಯ ತೋರುತ್ತದೆ! ಮಂಗಳಮಯ ಕಾರ್ಡು ಈ
ಸುಂದರ ವೆಳೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಹಿರಿಯರು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೃಥಿಯಲ್ಲಿ
ಕಾಣುವ ಈ ಸೋಗಸಾದ ದೃಶ್ಯ ನಾವು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾರೆವು.

